

אלי דסה, העולם הזה

טלי שחורי:

„שצ״ץ׳ יספר לנו מניין לקבל סיוע!“

„מרכז סיוע לקורבנות־אונס“ בתל־אביב נמצא בסכנת סגירה. שלמה להט, ראש עיריית תל־אביב, אינו מצליח לגייס מקופתו את התקציב הצנוע – 90 אלף שקל בשנה – הדרוש להפעלת המרכז.

שאלתי את טלי שחורי, מפעילות המרכז, האם סגירתו היא סוף־פסקו, או שהם רואים אפשרות להמשך פעילותו.

אנחנו עושים מאמצים ככיוונים שונים, אם באמצעות מישריי־ממשלה ורשויות מקומיות, אם באמצעות תרומות פרטיות. כרגע, בעיקבות המאמצים, יש לנו כסף להחזיק את המרכז עד סוף אוקטובר. מה יהיה בשנה הבאה — עדיין לא ברור לנו. כרגע אין לנו מקורות־מימון בטוחים לשנה הבאה.

● איך זה שאתן לא מקבלות סיוע מהעירייה או ממישרדים ממשלתיים?

אנחנו מקבלות 7000 שקלים ממישרד־העבודה־הרווחה. קיבלנו 4000 שקלים מעיריית רמת־גן. הובטח לנו סיוע מעיריית־גיבעתיים, וקיבלנו גם תשובה חיובית מעיריית ראשון־לציון. עיריית תל־אביב טוענת שהשנה אין לה כסף. בשנה שעברה קיבלנו ממנה 50 אלף שקלים, שבעזרתם שיפצנו את המיבנה שבו אנחנו נמצאים.

● חוסר־ההיענות השנה הוא רק על רקע תקציבי?

אני מאמינה שכן. ראש־העירייה טוען שזה חשוב וחיוני,

אונס

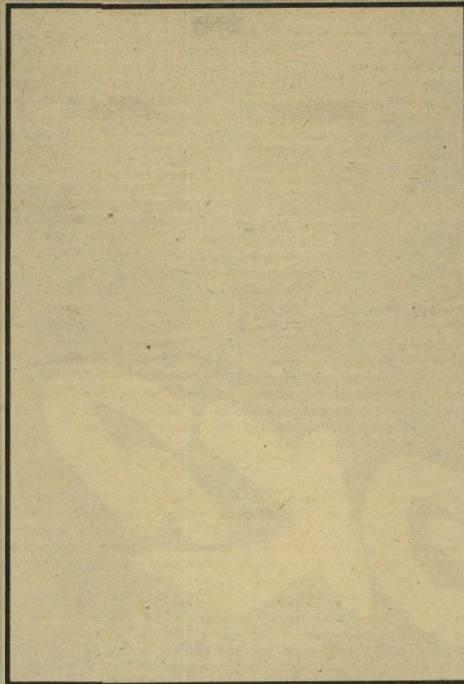
אלא שאין לו כסף. הוא גם טוען שיש לנו אפשרות לקבל את הכסף ממקורות אחרים — נשמח אם יספר לנו מניין. זה חודשיים אנחנו מנסות לקבל ראיין איתו. בינתיים אפלו לא קיבלנו מועד.

● האם את רואה עלייה במיספר מעשייה־אלימות כלפי נשים בחודשים האחרונים?

אנחנו יכולות להצביע על עלייה משמעותית של מיספר הפניות אלינו. בששת החודשים האחרונים של השנה, לעומת אותם החודשים בשנה שחלפה, היתה עלייה של 82 אחוזים של פניות בעיקבות תקיפה מינית. אנחנו לא יודעות אם לייחס את זה לעלייה במיספר המיקרים או למודעות גבוהה יותר, בעיקבות יציאה רחבה שלנו לכלייה־תיקשורת.

● אפשר לקשר את זה לעלייה במעשיי אלימות בארץ בכלל?

אני מאמינה שכן. אבל קשה לי להוכיח את הקשר. (אורית זרובבל)

האזרח מ׳:

„טילפנתי הביתה והסתבר שהמיספר שלי החלף!“

לא די בכך שאתה מרים את השמופרפרת והקו מת, שבלתי־אפשרי להשיג קווים, שכדי להגיע למיספר שאליו התכוונת עליך לעבור כמה שיחות שגויות, שלא־אחת יש לך שותפים לא־מתוכננים לשיחותיך — עכשיו המציאה חברת „בזק“ שיטה חדשה כדי להתעמר בקהל לקוחותיה־קורבנותיה; היא מחליפה את מיספריה־הטלפון שלהם מבלי להודיע להם על־כך.

כך קרה לנו, שהתקשר בתחילת השבוע עם ביתו, ואחרי עשרות ניסיונות עקרים גילה לתדהמתו שמיספרו החלף, מבלי שחברת „בזק“ תטרח להודיע לו על־כך מראש. ויותר מכך, ב„בזק“ עדיין לא גיבשו החלטה אם יהיה זה המיספר הסופי...

● איך גילית שמיספרך הוחלף?

בבוקר החליטו, כנראה, לנקוט בשיטה של יעילות־יתר, ולשנות לי את המיספר מבלי שהתבקשו. יצאתי ביום הראשון בבוקר מהבית והתקשרתי מאוחר יותר, כדי לשמוע הודעה במענה האלקטרוני. במשך כמה שעות לא הצלחתי להשיג את המיספר, ואז, כשהצלחתי לבסוף, ענה לי תקליט, שהכריז שהמיספר הוחלף, ושדפנה אותי למיספר חדש. זה נשמע כמו כריחה גרועה. בפעם השלישית הבנתי שאם זאת כריחה, אני כנראה נפלטתי לה קורבן, וניסיתי להתקשר עם המיספר שעליו הכריז התקליט. לתדהמתי הגעתי למענה האלקטרוני שלי.

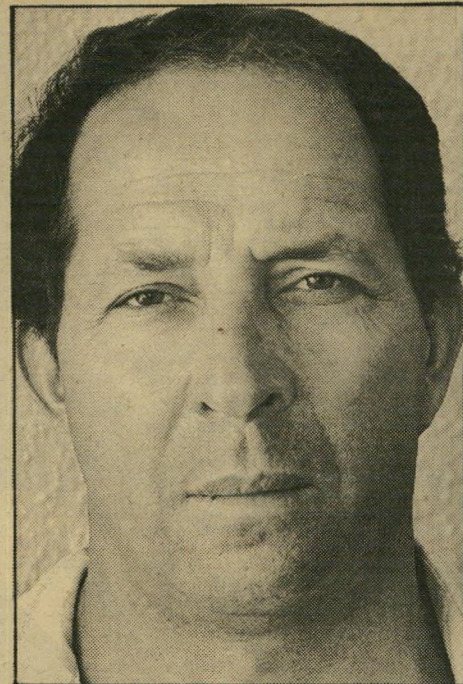
טלפון

● אני מבינה שגם הדואר לא יוצא נקי?

כן. הסיפור לא הסתיים. בצהריים ניגשתי לדואר, כדי לקחת מיכתב רשום, שאת ההודעה עליו קיבלתי ביום השישי בצהריים. שם הסתבר לי שהמיכתב שחיכה לי לא היה אלא מיכתב רשום מבזק, המודיע לי על שינוי מיספרי הטלפון, המיכתב מהדואר הגיע ביום שינוי המיספר. בבזק לא הניחו לי שום שהות להתארגן. הטלפון שלי הוא חיוני לצורכי־עבודה, ולא היתה לי שום שהות להודיע על השינוי לבנימישפחה. לחברים ולאנשים העובדים איתי.

● כבר הצלחת ללמוד בעליפה את מיספרי הטלפון החיים...?

התקשרתי מיד עם בזק, כדי להודיע להם מה אני חושב על שיטות־העבודה שלהם. הגענו לסיכום ששינוי המיספר יידחה למועד מאוחר יותר, אבל בינתיים לא נעשה דבר, ולמרות ההבטחות שלהם עדיין לא הוחזר לי מיספריה־טלפון הישן שלי. אני עדיין מוכה. (אורית זרובבל)

ציון צמיר, העולם הזה

עולש סופר:

„מיכאן יום־העצמאות האפריקאי נולד במכביה!“

לא יודעת כמה הישגים מרשימים בספורט השיגו הספורטאים היהודיים במכביה, אבל דווקא איש אחד, שאינו ספורטאי, זכה בהישג מרשים ביותר. זהו הכוראוגרף עולש סופר, מי שעשה את מוֹ-פע־ההתעמלות של 2500 הילדים ואת מופע הבלונים. מה הדבר הטוב שקרה לך, שאלתי אותו.

בין רכבות הצופים שצפו במה שהתרחש באיצטדיון, היתה חבורה של דיפלומטים מארץ אפריקאית, שמאוד אהבה את מה שאני עשיתי. אחרי המופע הם ביררו מי אחראי לזה, ופנו אלי.

● מה הם רוצים ממך?

הם רוצים שאבוא לארצם ואעשה מיפגן גדול לרגל חגיגות יום־העצמאות שלהם.

● איזה ארץ זאת?

הם מאוד ביקשו שלא לדבר על זה עד שהכל ייחתם.

● ואתה נוסע?

אירועים

אנחנו בארץ מאוד מוגבלים באירועים מהסוג הזה, וכל אחד מאיתנו מחפש לעצמו עבודה גם בחוץ. בתקופת פריחת היחסים עם ארצות־אפריקה, היו ישראלים רבים אחראיים למופע־יראוה ביבשת הזאת. עכשיו זה כנראה, מתחדש.

● כמה זמן עובדים על אירוע כזה?

האירוע שהם הציעו לי מתוכנן לעוד תישעה חודשים. אם נחתום השבוע, כמצופה, אסע לשם לשבוע־שבועיים, אעשה את עבודת־התשתית, ארריך את המדריכים ואחזור לשם שישה־שיבועה שבועות לפני האירוע עצמו, כדי להשלים את העבודה.

● מדובר בכסף גדול?

גם זה עוד לא סוכם, אבל מדובר בכשר שאותו הייתי מרוויח בארץ בשנה של עבודה.

● אז אני מבינה שאתה ניצחת במכביה?

לא ניצחתי. הצלחתי. (דניאלה שמי)